

[Hækkerup.]

er bedre med Arbejdet, gaar Udgifterne til Hjælpekassen ned. Den Stigning, der har fundet Sted i de senere Aar, kan sikkert foruden at have sin Aarsag i Arbejdskonjunkturernes ogsaa have sin Aarsag i den Forandring, der er foregaaet i Arbejdsløshedsunderstøttelseslovgivningen. Jo ringere Arbejderne bliver understøttet gennem Arbejdsløshedskasserne, desto mere maa Hjælpekasserne gennemgaaende yde, naar man skal holde Familierne udenfor Fattigvæsenet.

Maa jeg om den Hjælp, der kan ydes de enkelte efter det foreliggende Lovforslag, sige, at jeg netop i min Tale fremhævede, at det ikke saa meget var de enligstillede Sag, jeg vilde tale — jeg mente, de klarede sig vel endda saa nogenlunde —, men det var i ganske lille Grad Familiernes Sag. Det er de børnerige Familier, der tynger og ganske naturligt maa tynde haardst paa Hjælpekasserne. Har saadan en Arbejderfamilie 7—8 ukonfirmerede Børn hjemme, og der støder Sygdom, Arbejdsløshed og andre Uheld til, kan Familien let komme i stærk Trang for at faa en klækkelig Hjælp af Hjælpekassen for at kunne holde sig udenfor Fattigvæsenet, saa klækkelig en Hjælp, at de 250 Kr., den højtærede Minister foreslaar som Maksimum for 1 Aar, i Virkeligheden ingenlunde vil slaa til. Og det er netop de børnerige Familier, det først og fremmest bør være Samfundets Opgave at hjælpe, og det er dem, man ikke kan hjælpe efter det foreliggende Lovforslag, hvis der ikke bliver indsat den Ventilbestemmelse, jeg krævede.

Den højtærede Minister erkendte, at min Forstaaelse af de Karantænebestemmelser, der findes i Lovforslaget, var rigtig. Men saa maa jeg ogsaa have Lov at gentage, at saa er Forslaget i Virkeligheden ganske urimeligt. Det vil dog være ganske urimeligt, at en Familie, maaske en børnerig Familie, som i Løbet af en halv Snes Aar har faaet Understøttelser af Hjælpekassen paa tilsammen 240 Kr., og som saa i det 11te Aar kommer i en virkelig økonomisk Kalamitet, da kun kan faa 10 Kr., hvorefter den saa skal undvære Understøttelse og Hjælp i 6 Maaneder. Det er i Virkeligheden et urimeligt Forhold, saa urimeligt,

at jeg haaber, at baade den højtærede Minister og hans Meningsfæller kan se det.

Overfor den Bestemmelse, som den højtærede Minister ønsker at faa indført, at man for at faa Hjælp af Hjælpekassen skal have opholdt sig 6 Maaneder i Kommunen, vil jeg sige, som jeg sagde før, at jeg finder ikke, det er nødvendigt; for enhver Hjælpekassebestyrelse har Lov at afslaa Anmodning om Hjælp fra en Familie, der nylig er kommet til Kommunen. Men der kan undertiden være særlige Aarsager, som begrunder, at en Familie er flyttet til en anden Kommune, og som forklarer, at Familien er kommet i den Situation, at Hjælp er nødvendig, og saa er det altsaa umuligt at yde denne Hjælp; naar det udtrykkelig er forbudt i Lovgivningen. Man kan ganske roligt overlade til Hjælpekassebestyrelsen at træffe Afgørelse.

Hvad angaar Valgene, er baade den højtærede Minister, de andre ærede Ordførere og jeg enige om, at det kan vi forhandle om. Men jeg synes, at hvad Opholdsbestemmelsen angaar, vilde det være naturligt at holde sig til Skatteaaret, saaledes som Tilfældet hidtil har været, og jeg mente ikke, at det foreslaaede lange Ophold som Betingelse for kommunal Valgret skulde opfattes som et bestemt Krav.

De Bemærkninger, jeg her har fremført til den højtærede Indenrigsminister, gælder ogsaa for en Del af de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen fremførte mod mig. Jeg tror, jeg tilstrækkeligt har begrundet, at det under de nuværende Forhold vil være en Ulykke, hvis Forslaget blev gennemført i den Form, hvori det er forelagt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen har Ret i, at den enkeltes Ansvarsfølelse gennemgaaende er blevet ringere under den sociale Lovgivning, vi har haft i de senere Aar. Gennemgaaende er den enkeltes Ansvarsfølelse sikkert nu betydelig større, end den var, før vi fik en virksom social Lovgivning om Hjælp uden Fattighjælps Virkninger. Hvis man først glider tilbage i det Forhold, at flere og flere kommer under Fattigvæsenet, tror jeg, Pligtfølelsen i Befolkningen i Almindelighed vil glippe.

Den ærede Ordfører for Venstre mente, at som Helhed vilde det Beløb, der var op-